

Lovforslag nr. L 188. Fremsat den 12. marts 1997 af miljø- og energiministeren (Svend Auken)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vandforsyning m.v.

(Etablering af direkte kundeforhold mellem forbruger og vandforsyning)

§ 1

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 337 af 4. juli 1985, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 388 af 20. maj 1992 og § 2 i lov nr. 402 af 14. juni 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 54 indsættes efter »vedkommende ejendom,«: »jf. dog § 55, stk. 7,«.

2. I § 55 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at betaling for vand efter målt forbrug skal ske direkte mellem forbruger og vandforsyning, uanset om forbrugeren er lejer, andelshaver eller ejer, hvor det er teknisk gennemførligt. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om depositum og om virkningerne af manglende betaling samt om hæftelse for bidrag, jf. § 53 stk. 1.«

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

I december 1992 nedsatte boligministeren et udvalg om obligatorisk individuel måling af forbruget af blandt andet koldt vand. Udvalgets kommissorium var at komme med forslag til, hvordan det økonomiske incitament og dermed motivationen til at spare på bl.a. koldt vand kan øges for den enkelte.

Dette udvalg afgav betænkning i februar 1995, bl.a. med anbefaling af

at der på alle ejendomme, der er tilsluttet almen vandforsyning skal være installeret koldtvandsmålere inden udgangen af 1998. Miljø- og Energiministeriet udsendte den 14. juni 1996 en bekendtgørelse (nr. 525) om betaling for vand efter målt forbrug m.v. på ejendomsniveau.

at alt nybyggeri skal være byggeteknisk forberedt til opsætning af vandmålere på enhedsniveau. Denne anbefaling er udmøntet i Bygge- og Boligstyrelsens bekendtgørelse af 9. oktober 1996.

M.h.t. måling af vandforbruget på enhedsniveau i eksisterende byggeri henviste betænkningen til, at der efter aftale med den enkelte vandforsyning kunne opsættes såkaldte bimålere i de enkelte lejligheder, hvorefter udgiften til ejendommens vandforbrug kunne fordeles efter de enkelte enheders forbrug, den såkaldte fordelingsmåling.

Efter de nugældende regler er det ejendommens ejer, der overfor vandforsyningen afregner for – og hæfter for betalingen af – ejendommens samlede vandforbrug.

Offentlige vandforsyningers krav på betaling af anlægs- drifts- samt eventuelle passagebidrag har endvidere hidtil haft samme fortrinnsret i den pågældende ejendom som offentlige skatter og afgifter.

Miljø- og energiministeren har efter aftale med boligministeren truffet beslutning om, at der skal tilvejebringes en hjemmel til – hvor forholdene er ens – at udarbejde regler for en kundemæssig ligestilling mellem lejere/andelshavere og ejere. Vandforsyningen skal, i tilfælde hvor der er installeret én koldtvandsmåler i den enkelte boligenhed der kan måle hele boligenhedens vandforbrug, og hvor de bygge-

tekniske forudsætninger i øvrigt er tilstede, kunne tilpligtes at aflæse og afregne direkte over for lejer af den pågældende boligenhed, uden at ejeren af hovedejendommen hæfter subsidiært for betalingen. Det er hensigten, at bemyndigelsen snarest skal udnyttes til at udstede en bekendtgørelse om et sådant direkte kundeforhold.

Begrundelsen for dette forslag er, at det ikke findes rimeligt, at det efter den nugældende vandforsyningslov er ejendommens ejer og ikke forbrugeren selv, der hæfter for betaling for vandforbruget over for vandværket.

Man skal dog gøre opmærksom på, at to vandforsyninger og KL i forbindelse med høringen over lovforslaget tilkendegav, at der ikke burde ændres på hæftelsesforholdene.

2. Sigtet med lovforslaget

Lovforslaget giver miljø- og energiministeren bemyndigelse til at fastsætte regler for en kundemæssig ligestilling mellem på den ene side lejere/andelshavere/ejerlejlighedsindehavere og på den anden side parcelhusejere, i tilfælde hvor førstnævnte har fået opsat vandmålere, og hvor det i øvrigt er teknisk muligt at foretage en sådan ligestilling.

Det forudsættes i den forbindelse, at samtlige boligenheder i de pågældende bebyggelser omfattes af det direkte kundeforhold, ligesom det forudsættes, at det er udlejer, andelsboligforening eller ejerforening, der i.h.t. den senere bekendtgørelse gennemfører ændringerne med vandforsyningen.

Det skal understreges, at der ved lovændringen ikke sker nogen ændring af de gældende regler om pligt til installation af vandmålere.

Typiske boligenheder der vil være omfattet af lovændringen vil derfor være nye tætte og lave bebyggelser.

3. Forholdet til EU retten

Lovforslaget vurderes ikke at indeholde EU-retlige aspekter.

4. Miljømaessige konsekvenser

Lovforslaget ventes at forøge de berørte forbrugeres incitament til at spare på vandforbruget.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

Ifølge Statistisk Årbog 1996 (tabel 83) er der 144.000 rækkehuse, der ikke bebos af ejeren.

I en væsentlig del af disse, kan det formentlig ikke lade sig gøre at etablere et direkte kundeforhold, med mindre der foretages meget betydelige ændringer af de eksisterende installationer. Finansieringen heraf vil påhvile udlejer, andelsboligforening eller ejerforening og dermed beboerne, og det må derfor antages, at lovforslaget får begrænset virkning for eksisterende bygninger.

Derimod vil lovforslaget muliggøre, at der for beboere i fremtidige rækkehusbebyggelser, klyngehuse m.m. vil kunne etableres et direkte kundeforhold med vandværket, uanset om boligen er en udlejningsbolig, andelsbolig eller ejerbolig.

Omkostningerne ved installation af vandmålere i rækkehuse m.v. opført som én ejendom (f.eks. et almennyttigt byggeri eller en andelsboligforening), hvor der efter forslaget etableres et direkte kundeforhold, adskiller sig som udgangspunkt ikke fra omkostningerne ved installation af målere i tilsvarende rækkehuse, der er selvstændigt matrikulerede og som bebos af ejerne.

Den bekendtgørelse der senere udstedes i.h.t. den tilvejebragte hjemmel forventes kun i beskedent omfang at pålægge kommuner og vandværker øgede administrative eller økonomiske byrder. Eventuelt øgede administrationsomkostninger vil kunne overvælttes på forbrugerne via driftsbidraget.

6. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Der forventes ikke erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser:

Til § 1

Som det fremgår af de generelle bemærkninger, indebærer det direkte kundeforhold mellem boligenheden og vandværket, at ejendommens ejer – i de tilfælde, hvor dette forhold er etableret – ikke subsidiært hæfter for lejers eller andelshavers betaling for vandforbruget.

Som konsekvens heraf er det nødvendigt at indføje ovennævnte undtagelse i vandforsyningslovens § 54, med den virkning at den udpantningsret, som kommunale vandforsyninger råder over, ikke gælder i den ovenfor beskrevne situation.

Herudover indeholder § 1 en præcisering af de ændringer i de nuværende regelsæt ministeren kan gennemføre ved bekendtgørelse udstedt med hjemmel i § 55. stk. 7.

Ved »teknisk gennemførligt« forstår, at der i enheden er én måler, der ejes af vandforsyningen der måler alt indgående vand, samt at der forefindes et selvstændigt stik til boligenheden.

Endvidere er det en forudsætning, at vandforsyningen til de enkelte boligenheder er konstrueret således, at det er muligt udefra at lukke for boligenhedens vandforsyning.

Ved udarbejdelsen af den senere bekendtgørelse vil der blive fastsat regler om betalingssikkerhed og restanceinddrivelse.

I den forbindelse overvejes følgende:

Sikring af vandværkernes mulighed for at afbryde vandforsyningen hos den enkelte forbruger i tilfælde af opståede restancer.

Betaling af depositum for fremtidige leverancer.

Pligt for udlejer, andelsboligforening eller ejerforening til straks at underrette vandforsyningen om fraflytninger/indflytninger.

Til § 2

Da bemyndigelsen ønskes udmøntet i en bekendtgørelse snarest muligt findes lovændringen at burde træde i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtiden.

Skriftlig fremsættelse (12. marts 1997)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. (Etablering af direkte kundeforhold mellem forbruger og vandforsyning).

(Lovforslag nr. L 188).

I december 1992 nedsatte boligministeren et udvalg om obligatorisk individuel måling af forbruget af blandt andet koldt vand. Udvalgets kommissorium var at komme med forslag til, hvordan det økonomiske incitament og dermed motivationen til at spare på bl.a. koldt vand kan øges for den enkelte.

Målerudvalget anbefalede i sin betænkning fra 1995, at man tilvejebragte de lovgivningsmæssige rammer for etablering af direkte kundeforhold mellem forbruger og vandforsyning, således som det i dag kendes fra bl.a. elforsyningsområdet.

Miljø- og Energiministeriet udsendte sidste år en bekendtgørelse, der – for ejendomme tilsluttet almen vandforsyning – påbød opsætning af vandmålere på ejendomsniveau senest ved udgangen af 1998.

Der er imidlertid ingen fysisk forskel på eksempelvis et lejet rækkehus, der ikke er en ejendom i bekendtgørelsens forstand, og et eget rækkehus, der er omfattet af bekendtgørelsen. Efter de gældende regler vil en beboer i et lejet rækkehus med opsat vandmåler således skulle afregne sit vandforbrug med udlejer, mens en beboer der ejer sit rækkehus skal afregne direkte med vandværket. Dette kan virke urimeligt, når de fysiske forhold er ens.

Det er på den baggrund, at der nu fremsættes forslag om indsættelse af en bemyndigelse i vandforsyningsloven for miljø- og energiministeren til at fastsætte regler om, at betaling for vand efter målt forbrug skal ske direkte mellem forbruger og vandforsyning, hvor det er teknisk muligt. Forudsætningen er, at boligheden med hensyn til vandinstallationer kan ligestilles med en ejendom, der skal for eksempel kun være ét indgående stik for vand.

Det skal understreges, at der ved den foreslåede lovændring **ikke** er lagt op til, at det gøres obligatorisk at opsætte målere i lejede boliger.

Det skønnes, at relativt få boligheder i det eksisterende byggeri opfylder betingelserne for det direkte kundeforhold. Det vil typisk dreje sig om rækkehuse, tæt/lav bebyggelse etc. Derimod vil de byggetekniske forudsætninger ofte være til stede i nybyggeri.

Begrundelsen for lovforslaget er, at individuel måling og afregning af vand overfor vandforsyningen må antages at indeholde stærke incitamenter for den enkelte forbruger til øget bevidsthed om eget forbrug og betalingen herfor og dermed også motivation til ændring af adfærd i ressourcebesparende retning.

Forslaget fremsættes nu, da udformningen af dette lovforslag er forberedt i en arbejdsgruppe med repræsentanter for de berørte parter herunder Bygge- og Boligstyrelsen, og det ikke har været muligt for arbejdsgruppen at afslutte sit arbejde før primo februar 1997.

Idet der i øvrigt henvises til lovforslaget med bemærkninger, anbefaler jeg lovforslaget i Folketingets velvillige behandling.